

Čís. 9033.

Uznal-li dlužník ve sporu žalobní nárok s tím, že bude platiti jen splátky přijaté ve vyrovnacím řízení, a věřitel proti tomu nic nenamítal, jest dlužník oprávněn domáhati se žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř. zrušení exekuce, vedené věřitelem neobmezeně, ač dosud nedošlo ke zrušení slevy a výhod plynoucích z vyrovnání.

(Rozh. ze dne 14. června 1929, Rv I 1910/28.)

Ve sporu o zaplacení peněžité pohledávky uznal tehdejší žalovaný zažalovanou pohledávku s tím, že vzhledem k vyrovnání o svém jmění bude platiti jen splátky přijaté ve vyrovnacím řízení, proti čemuž tehdejší žalobce nic nenamítal. An tehdejší žalobce vedl exekuci k vydobytí celé pohledávky, domáhal se tehdejší žalovaný žalobou zrušení exekuce vzhledem k oné úmluvě. Žalobě bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Žaloba, o niž jde, jest žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř. Věc se má tak, že kromě rozsudku na základě uznání jest tu zvláštní úmluva o jeho účinnosti. Nelze pochybovati, že zvláštní taková úmluva může podle okolností případu trvati vedle rozsudečného nálezu a omezovati jeho účinnost. Hledíc k tomu, že tu jest formálně platný a v moc práva vešedší rozsudek a vedle něho ona úmluva, vytvořila se v tomto případě situace tak, že jest na jisto postavena původní výše žalobního nároku, ale že jednak neplatí bezpodmínečně paritní lhůta rozsudková, nýbrž lhůty k placení kvot ve vyrovnávacím řízení stanovené, jednak že řádným zaplacením kvot sleví se žalobci zbytek pohledávky a že jen v případech v § 57 vyr. ř. uvedených zrušila by se sleva a ostatní výhody plynoucí z vyrovnání. Podobné případy, že účinky rozsudku docházejí omezení, vyskytují se zejména zhusta při rozsudcích pro zmeškání, když jedna strana v důvěře v mimosoudní odklizení sporu nedostaví se k roku a druhá strana, dostavíc se, vymůže si lstivě rozsudek pro zmeškání. Jak v rozhodnutí čís. 8472 sb. n. s. dovozeno, poskytuje platné právo dalekosáhlou ochranu proti účinkům právních jednání, která přišla k místu lstí (srov. §§ 345, 542, 866, 869, 870, 874, 785 a 1464 obč. zák. a čl. 294, 350 a 386 poslední odstavec obchodního zák.). Z těchto předpisů vyplývá zásada, že strana lstivě jednající nemůže pro sebe vyvozovati ze lstivého jednání práva proti druhé straně. Nelze pochybovati, že o podobné jednání jde v tomto případě, ana žalovaná vedla neomezeně exekuci na základě titulu, jehož účinnost byla omezena řečeným způsobem. A právě předpis § 39 čís. 5 ex. ř. jest to, který připouští, by exekuce byla z takového důvodu prohlášena za nepřipustnou. Tento důvod jest jedním z oněch jinakých důvodů, o nichž mluví tento § pod čís. 5. Právem proto uvedl odvolací soud, že největší překážkou pro uznání

stanoviska žalovaného jest ona úmluva, a právem nevyhověl odvolání, an žalobce včas zapravil první již splatnou vyrovnávací kvotu a ano dosud nedošlo podle § 57 vyr. ř. ke zrušení slevy a výhod, plynoucích z vyrovnání.

Čís. 9034.

Uplatněn-li ve sporu námitkou započtení vzájemný nárok, vadí jeho napotomnému uplatňování žalobou navzájem překážka rozepře zahájené.

O nároku namítaném k započtení jest rozhodnouti ve výroku, rozhoduje-li se o jsoucnosti vzájemné pohledávky. Zamítá-li se žalobní nárok nebo zamítá-li se námitka započtení pro nedostatek podmínek započitatelnosti, stačí rozhodnouti o nároku, namítaném k započtení, v důvodech. V těchto případech nebrání rozhodnutí soudu novému uplatnění vzájemné pohledávky.

Rozhodl-li první soud, že se vzájemná pohledávka nehodí k započtení, kdežto odvolací soud vycházel z opačného názoru, a důsledkem toho zrušil rozsudek prvního soudu a nařídil mu další jednání, byl oprávněn vynést dílčí rozsudek o žalobní pohledávce jen tehdy, nebyla-li s ní vzájemná pohledávka v právní souvislosti.

(Rozh. ze dne 14. června 1929, Rv I 1978/23.)

Proti žalobě o nedoplatek kupní ceny za nábytek namítl žalovaný advokát započtením vzájemnou pohledávku na náhradu škody a vznesl žalobu navzájem na náhradu téže škody. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, žalobu navzájem zamítl. Odvolací soud potvrdil rozsudek o prvotní žalobě s tím, že jde o rozsudek dílčí, rozsudek prvního soudu ohledně žaloby navzájem zrušil a vrátil věc soudu první stolice, by, vyčkaje pravomoci, ji znovu projednal a rozhodl. Důvody: Pokud jde o zažalovanou pohledávku, byla táž na základě nesporných skutečností uznána jako po právu jsoucí a odvolání zjištění prvního soudu v tomto směru nenapadá. Odvolání napadá rozsudek jen potud, pokud byla zamítnuta žádost žaloby navzájem o uznání, že pohledávka žalující firmy je vyrovnána vzájemnou pohledávkou žalovaného z důvodu náhrady škody v téže výši. A tu shledáno odvolání důvodným. V první řadě jest uvést, že žalovaný hned při prvním sporném jednání uvedl, že bylo mezi stranami při uzavření kupní smlouvy o nábytku ujednáno, že se zbytek účtu žalující firmy má platiti ve lhůtách, na které se mají sčítovati protiúčty žalovaného za právní zastoupení, jež žalobce slíbil žalovanému předati, a že nedodržením této úmluvy a odepřením právního zastupování firmy žalobci od 1. ledna 1927 vzešla žalovanému škoda nejméně ve výši zažalované pohledávky 3.777 Kč, následkem čehož si zažalovanou část kupní ceny na úhradu škody té zadržel. Ač žalovaný výslovně neučinil námitku započtení onoho náhradního nároku na zažalovanou pohledávku, přece ve skutečnosti tímto přednesem námitku tu vznesl. Podle § 391 c. ř. s. jest projednávání